Lietas Nr. A420627110
Lietas arhīva Nr. AA43-1451-13/1

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 9.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis referents M.Vīgants,

tiesnese I.Kaļiņina un tiesnese R.Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /G.G./ pieteikumā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 23.marta lēmuma Nr.D57 10-25 atcelšanu, sakarā ar /G.G./ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 17.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Rīgas pilsētas Īres valdes locekle 2010.gada 3.martā plkst.11.00 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.008819 (turpmāk – Protokols).

Protokolā konstatēts, ka īrniecei /V.M./ nav nodrošināti pamatpakalpojumi, jo nedarbojas kanalizācija, nav aukstā ūdens padeves un ir atslēgta apkure.

Pārkāpts likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$pants un par to atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) $150.^3$pantā.

[2] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – Administratīvā komisija) 2010.gada 23.marta lēmumu Nr.D57 10-25 (turpmāk – Lēmums) /G.G./ uzlikts naudas sods Ls 1000.

Lēmumā norādīti šādi apstākļi.

Administratīvā komisija norāda, ka no Rīgas domes Rīgas pilsētas Īres valdes 2009.gada 5.oktobra un 2010.gada 3.marta apsekošanas akta redzams, ka /V.M./ netiek nodrošināti pamatpakalpojumi.

Pārkāpums vērtējams kā īrnieka veselību apdraudošs un izdarīts ar nodomu, jo persona, kas pārkāpumu izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

/G.G./ nav ievērojis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$panta septītās daļas prasības, kas paredz, ka izīrētājam nav tiesības pārtraukt pamatpakalpojumu sniegšanu īrniekiem.

[3] /G.G./ (turpmāk – pieteicējs) iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

Rīgas pilsētas zemesgrāmatā 2005.gada 28.jūnijā pieteicējam reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/ un nekustamais īpašums 2006.gadā sadalīts atsevišķos dzīvokļu īpašumos.

Ievērojot namīpašuma tehnisko stāvokli, pieteicējs 2005.gada pavasarī pasūtīja namīpašuma tehnisko apsekošanu un namīpašuma

tehnisko ekspertīzi, pieņēma lēmumu uzsākt kapitālo remontu namīpašumā.

Lielākai daļai iedzīvotāju tika piedāvātas līdzvērtīgas dzīvojamās platības. /adrese1/ dzīvoklī dzīvojošajai /V.M./ ģimenei tika piedāvāta līdzvērtīga dzīvojamā platība, bet /V.M./ atteicās no iespējas saņemt līdzvērtīgu dzīvojamo platību vai naudas kompensāciju.

Pieteicējs 2005.gada vasarā pieņēma lēmumu namīpašumu kapitāli remontēt pakāpeniski, veicot ūdens un kanalizācijas stāvvadu nomaiņu namīpašumam kopumā, arī strīdus dzīvokļos. Dzīvokļa Nr.14 īrniece nevēlējās ielaist pieteicēju dzīvoklī, lai veiktu ūdens, kanalizācijas un siltuma stāvvadu nomaiņu. Siltuma padeve nodrošināta līdz dzīvokļu ieejas durvīm, bet ūdens padevi dzīvokļos iespējams nodrošināt pēc ūdens stāvvadu nomaiņas.

Rīgas domes Īres valde 2006.gada 1.septembrī pieņēma lēmumu, kurā norādīja, ka īrniekiem nav tiesību kavēt mājas īpašnieku veikt stāvvadu nomaiņu, lai varētu atjaunot ūdens un kanalizācijas padevi dzīvokļos. Pieteicējs 2006.gada 27.oktobrī iesniedza prasību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā par 14.dzīvokļa īrnieku izlikšanu, jo īrnieki īpašnieku neielaiž dzīvoklī īpašuma sakārtošanai un pamatpakalpojumu atjaunošanai.

Rīgas pilsētas Īres valde 2006.gada 24.oktobrī atkārtoti apsekoja namīpašumu /adrese/ un konstatēja, ka pieteicējs ir organizējis dzīvojamās mājas stāvvadu, elektroinstalācijas maiņu, kāpņu telpu un fasādes remontu, taču atsevišķu dzīvokļu īrnieki rada šķēršļus un neielaiž pieteicēju dzīvokļos remontdarbu veikšanai, kas ir administratīvs pārkāpums.

Administratīvā komisija 2007.gada 17.jūlijā nolēma dzīvokļa Nr.14 īrnieci saukt pie administratīvās atbildības. Starp pieteicēju un īrnieci par ūdens un kanalizācijas stāvvadu nomaiņu 2008.gada 30.jūlijā tika panākta rakstiska vienošanās, bet remontdarbu sākuma termiņu īrniece apzināti nav precizējusi.

Uz Administratīvās komisijas 2010.gada 23.marta sēdi pieteicējs nav ticis uzaicināts.

[4] Administratīvā komisija rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst.

Paskaidrojumā norādīts, ka pieteicēja minētie apstākļi neatbrīvo pieteicēju no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītajā daļā noteiktā pienākuma. Izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs neiesniegt šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 17.maija spriedumu Lēmums atstāts negrozīts.

Tiesas spriedumā norādīti šādi apstākļi.

Pieteicējam 2010.gada 3.martā piederēja dzīvoklis Nr.14 mājā /adrese/. Pieteicējam ar /V.M./ pastāvēja īres tiesiskās attiecības, pamatojoties uz 1986.gada 29.oktobra dzīvojamās telpas īres līgumu (*lietas 34.-37.lapa*), kurā paredzēja, ka dzīvoklī ir aukstais ūdens, kanalizācija un centrālapkure. Pieteicējam bija pienākums nodrošināt /V.M./ attiecīgos pamatpakalpojumus.

Pieteicējs nav nodrošinājis ar pamatpakalpojumiem /V.M./, dzīvoklī nedarbojas kanalizācija, netika nodrošināti pamatpakalpojumi, aukstā ūdens padeve un centrālapkure. Tas konstatēts 2010.gada 3.marta apsekošanas aktā(*lietas 26.lapa*). Pieteicējs nav norādījis, ka cietušajai personai būtu bijis parāds par auksto ūdeni, kanalizāciju un apkuri.

/V.M./ par pamatpakalpojumu nesniegšanu Rīgas pilsētas Īres valdē un Rīgas pašvaldības policijā bija vērsusies jau 2008.gada 25.decembrī (*lietas 28.lapa*), piecus mēnešus pēc tam, kad pieteicēja pārstāvji bija veikuši dzīvokļa apsekošanu, un 2009.gada oktobrī (*lietas 27.lapa*) untiesai nav šaubu, ka konkrētajā gadījumā pamatpakalpojumi netiek sniegti pieteicēja rīcības dēļ.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītā daļa noteic, ka izīrētājs nav tiesīgs nesniegt pamatpakalpojumu. Neatkarīgi no tā, kā tiek risināts jautājums par ūdens, kanalizācijas un siltuma stāvvadu nomaiņu, izīrētāja pienākums ir nodrošināt pamatpakalpojumus.

Nav pierādījumu, ka 2009.gadā pieteicējs būtu veicis darbības, lai nodrošinātu īrniekiem auksto ūdeni un citu apkures veidu, ja kanalizācijas, aukstā ūdens un centrālapkures nodrošināšana dzīvoklī nebija iespējama.

Atbildētāja pierādījusi, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 150.^{3}pantā.

Administratīvā komisija 2010.gada 10.martā noformēja pieteicējam adresētu izsaukumu Nr.AK-1-153-ap, kurā norādīts, ka 2010.gada 23.martā pulksten 13.00 tiks izskatīts 2010.gada 3.martā pieteicējam noformētais administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr. 008819 (*lietas 22.lapa*).No Rīgas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 10.marta vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksta redzams, ka minētajā datumā pasta nodaļā noformēts ierakstīts pasta sūtījums RR005404143LV, /G.G./ /adrese2/ (*lietas 73.-76.lapa*).

Secināms, ka pieteicējam savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, jo izsaukums uz 2010.gada 23.marta Administratīvās komisijas sēdi ir noformēts ierakstītā pasta sūtījumā, kā to paredz Latvijas APK 268.^{1}pants, tas nosūtīts pieteicējam Latvijas APK 268.^{1}pantā noteiktajā termiņā un uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi. Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē procesuālu pārkāpumu Lēmuma pieņemšanā.

Sods Ls 1000 latu apmērā pieteicējam uzlikts saskaņā ar Latvijas APK 32.panta nosacījumiem un atbilstoši Latvijas APK 150.^{3}panta sankcijai. Nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi, iestāde ir ņēmusi vērā, ka ilgstoša ūdens, kanalizācijas un apkures nenodrošināšana rada neērtības īrniekiem, apdraud īrnieku veselību un drošību, līdz ar to naudas sods pieteicējam ir samērīgs

izdarītajam pārkāpumam.

[6] Par spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, lūdz Lēmumu atcelt, norādot šādus argumentus.

Administratīvā komisija balstās tikai uz /V.M./ iesniegumu, apskates protokolu, dienesta ziņojumu, Protokolu un cietušās paskaidrojumiem.

2008.gada 30.jūlijā pieteicējs ar cietušo panāca vienošanos par ūdens un kanalizācijas stāvvada nomaiņu, tomēr cietušās vainas dēļ remontdarbu sākuma termiņu nevar noteikt, jo cietusī atsakās to precizēt.

Tiesa nav konstatējusi, ka ir pierādīta pieteicēja vaina, ka viņa rīcības rezultātā nebija sniegts īrniecei pamatpakalpojums. Apskates aktu sastādījusi nekompetenta amatpersona, kurai nav speciālo zināšanu, lai noteiktu patieso iemeslu, kādēļ /V.M./ nav nodrošināti pamatpakalpojumi.

No likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītās daļas izriet, ka, izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav parāda.

[7] Administratīvā komisija apelācijas instances tiesā iesniedza paskaidrojumus par pieteicējas apelācijas sūdzību, norādot, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] /V.M./ apelācijas instances tiesā iesniedza paskaidrojumus par pieteicēja apelācijas sūdzību, norādot, ka apelācijas sūdzību neatzīst.

Papildus tam /V.M./ norādījusi, ka pieteicējs nav pievienojis pierādījumus savai labticīgajai darbībai attiecībā pret mājas īrniekiem. Nav saprotama pieteicēja norāde, ka viņš izdarījis nepieciešamās darbības, lai novērstu diskomfortu iedzīvotājiem un izpildītu likumā noteikto.

Motīvu daļa

[9] Administratīvā apgabaltiesa novērtējusi pierādījumus atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts, pamatojoties uz šādiem apstākļiem.

[10] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu un 289.^{13}panta trešo daļu apgabaltiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs, un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pirmās instances tiesa vispusīgi un pietiekami argumentējusi spriedumu, tostarp atbildējusi uz pieteicēja argumentiem, un apgabaltiesa pievienojas šai motivācijai, to neatkārtojot.

Par apelācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

Pieteicēja norāde, ka pirmās instances tiesa Administratīvās komisijas sniegtajiem pierādījumiem ir piešķīrusi lielāku ticamību, nav pamatota, jo tas, kuram no pierādījumiem dodama priekšroka salīdzinājumā ar citu pierādījumu, ir pierādījumu novērtēšanas jautājums.

Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, pamatoti secinot, ka lielāka ticamība dodama Administratīvās komisijas sniegtajiem pierādījumiem.

Apelācijas instances tiesa secina, ka pieteicēja apelācijas sūdzībā minētie apstākļi nevar būt par pamatu tiesiska Lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu un 289.^{22}pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 23.marta lēmuma Nr.D57 10-25 (administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr. 008819), bet /G.G./ (personas kods /personas kods/) pieteikumu par lēmuma atcelšanu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams, un tas stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents		M.Vīgants
Tiesnese		I.Kaļiņina
Tiesnese		R.Paegle